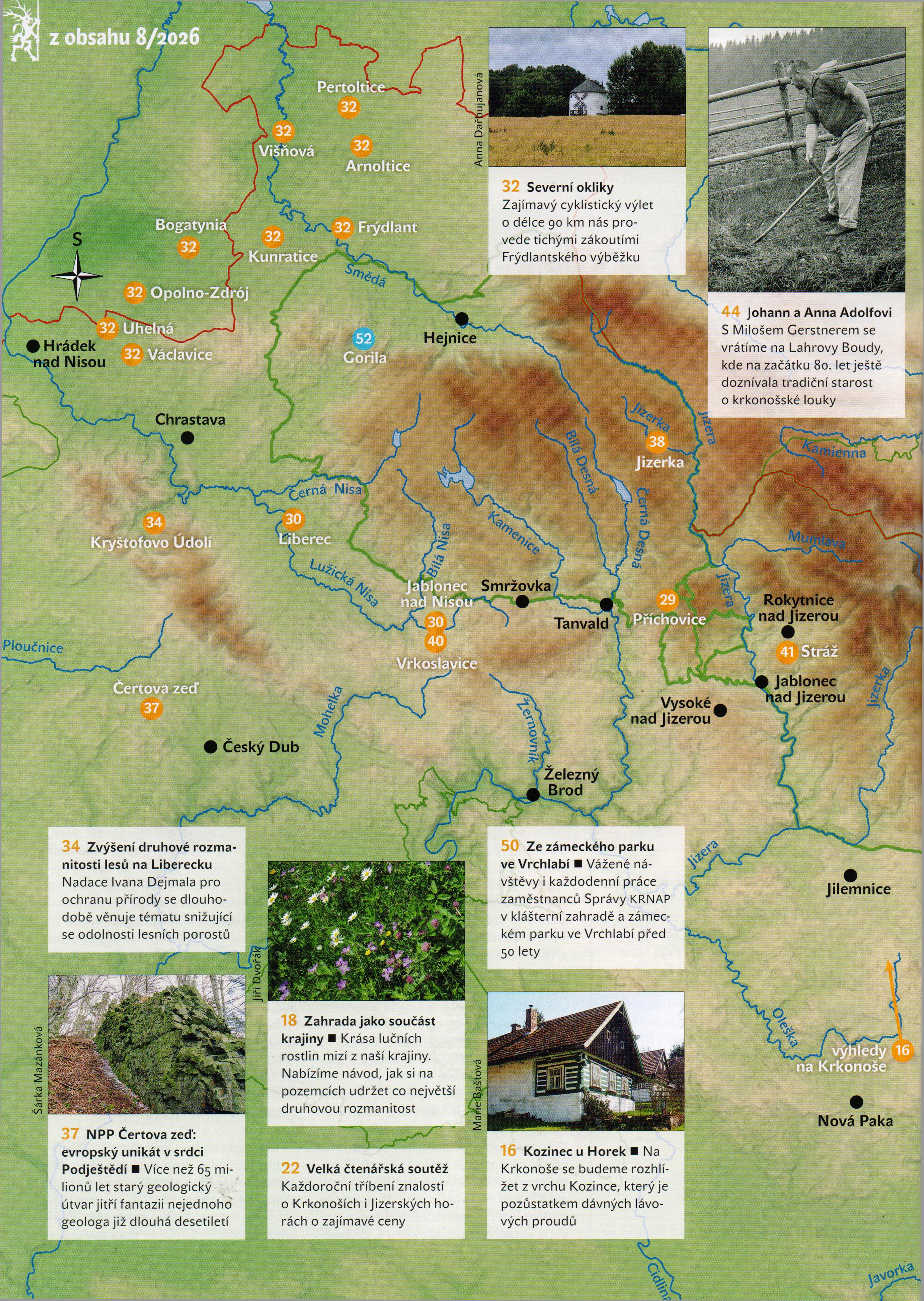
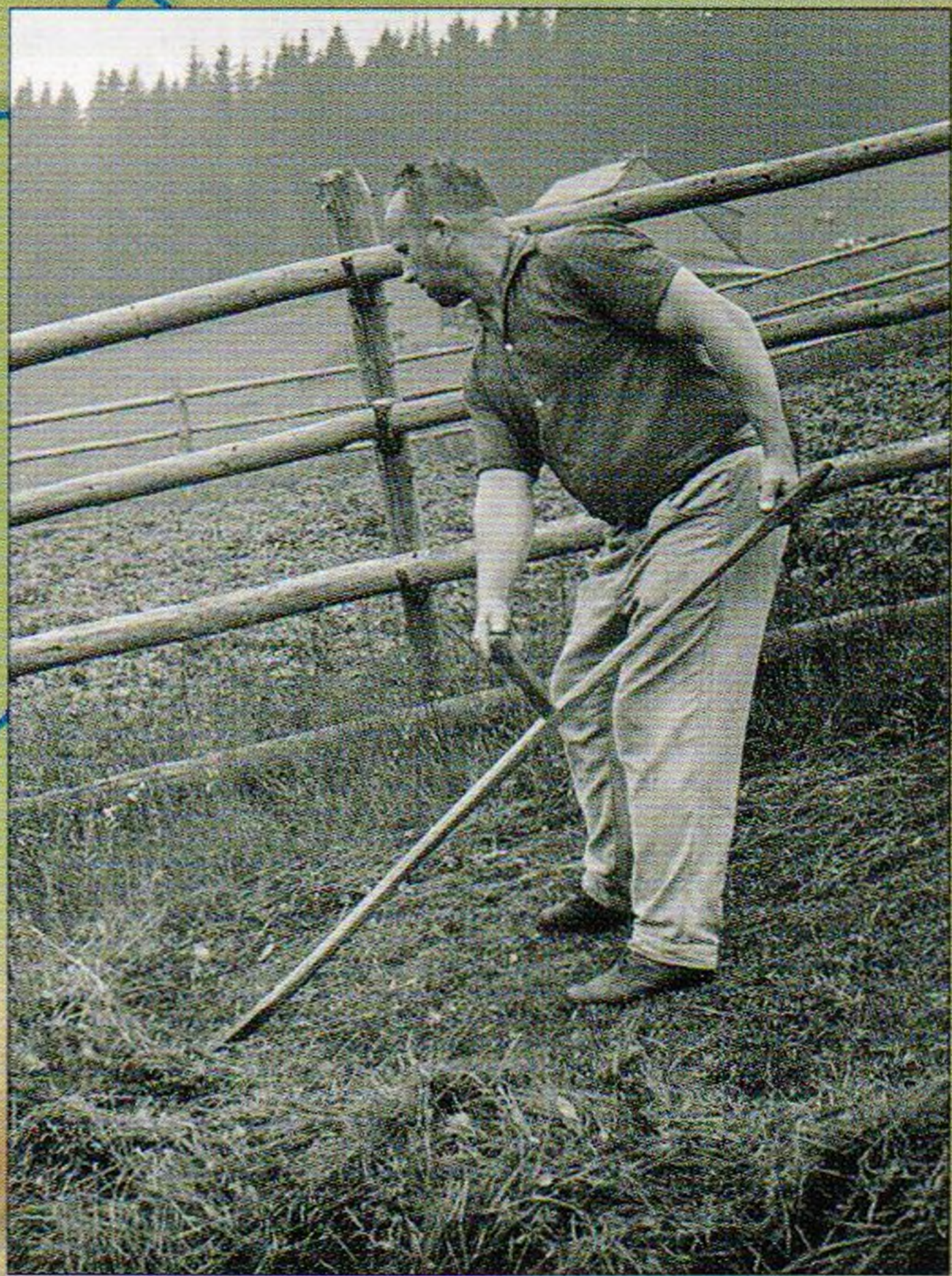

Anna Dařbujanová

32 Severní okliky

Zajímavý cyklistický výlet o délce 90 km nás provede tichými zákoutími Frýdlantského výběžku

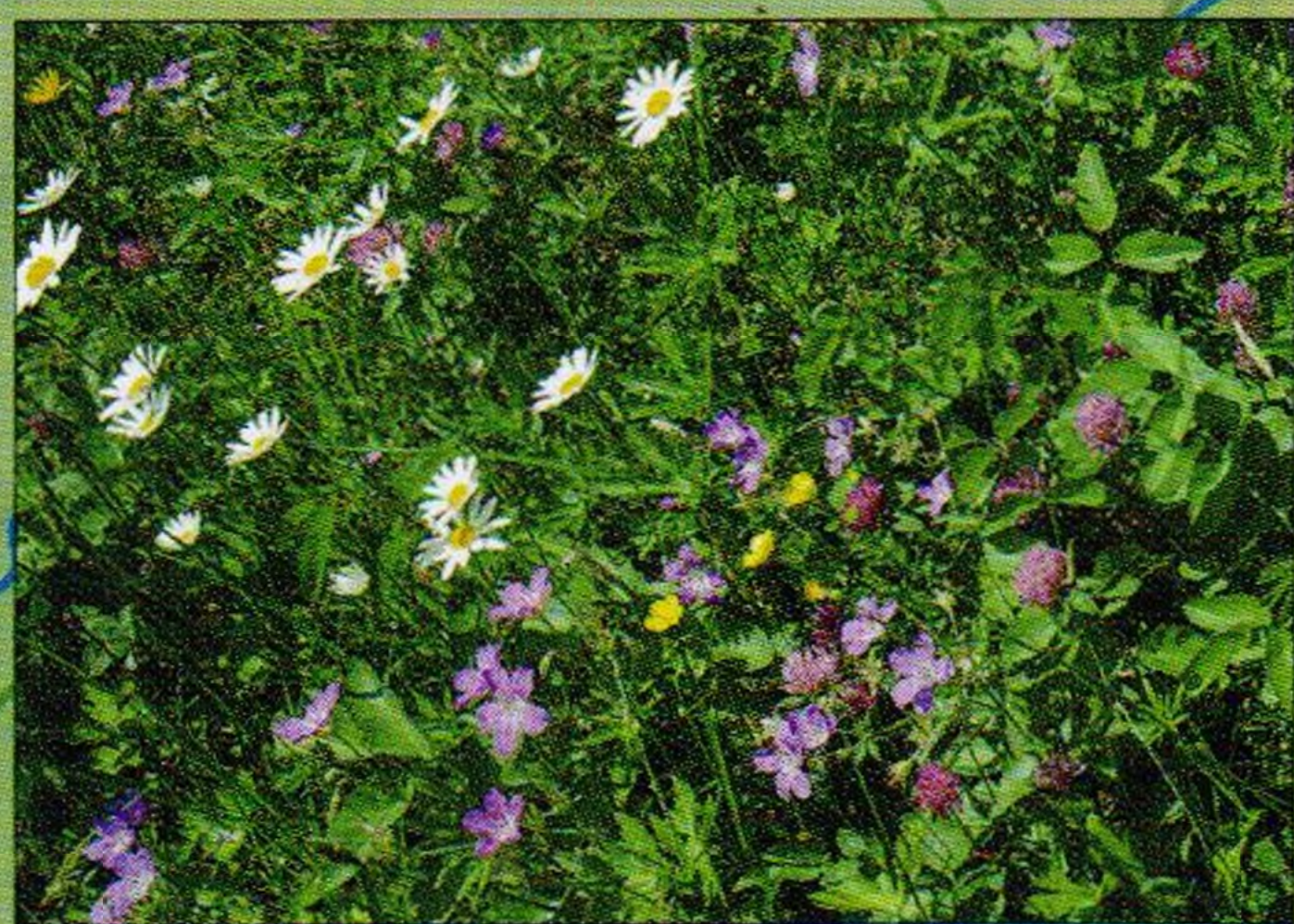

44 Johann a Anna Adolfovi

S Milošem Gerstnerem se vrátíme na Lahrovy Boudy, kde na začátku 80. let ještě doznívala tradiční starost o krkonošské louky

34 Zvýšení druhové rozmanitosti lesů na Liberecku

Nadace Ivana Dejmala pro ochranu přírody se dlouhodobě věnuje tématu snižující se odolnosti lesních porostů

Jiří Dvořák

18 Zahrada jako součást krajiny

Krása lučních rostlin mizí z naší krajiny. Nabízíme návod, jak si na pozemcích udržet co největší druhovou rozmanitost

50 Ze zámeckého parku ve Vrchlabí

Vážené návštěvy i každodenní práce zaměstnanců Správy KRNP v klášterní zahradě a zámeckém parku ve Vrchlabí před 50 lety

Marie Bařtová

16 Kozinec u Horek Na Krkonoše se budeme rozhlízet z vrchu Kozince, který je pozůstatkem dávných lávových proudů

37 NPP Čertova zed': evropský unikát v srdci Podještědí Více než 65 milionů let starý geologický útvar jitrí fantazii nejednoho geologa již dlouhá desetiletí

Šárka Mazánková

výhledy na Krkonoše

Nová Paka

Javorka

Kamila Antořová (2)

24 Strážní obvod Stoh

Michal Štěpánek má na starosti středovýchod Krkonoš, kde najdeme hospodářsky využívanou krajinu i téměř vysokohorské prostředí pod hlavním hřebenem

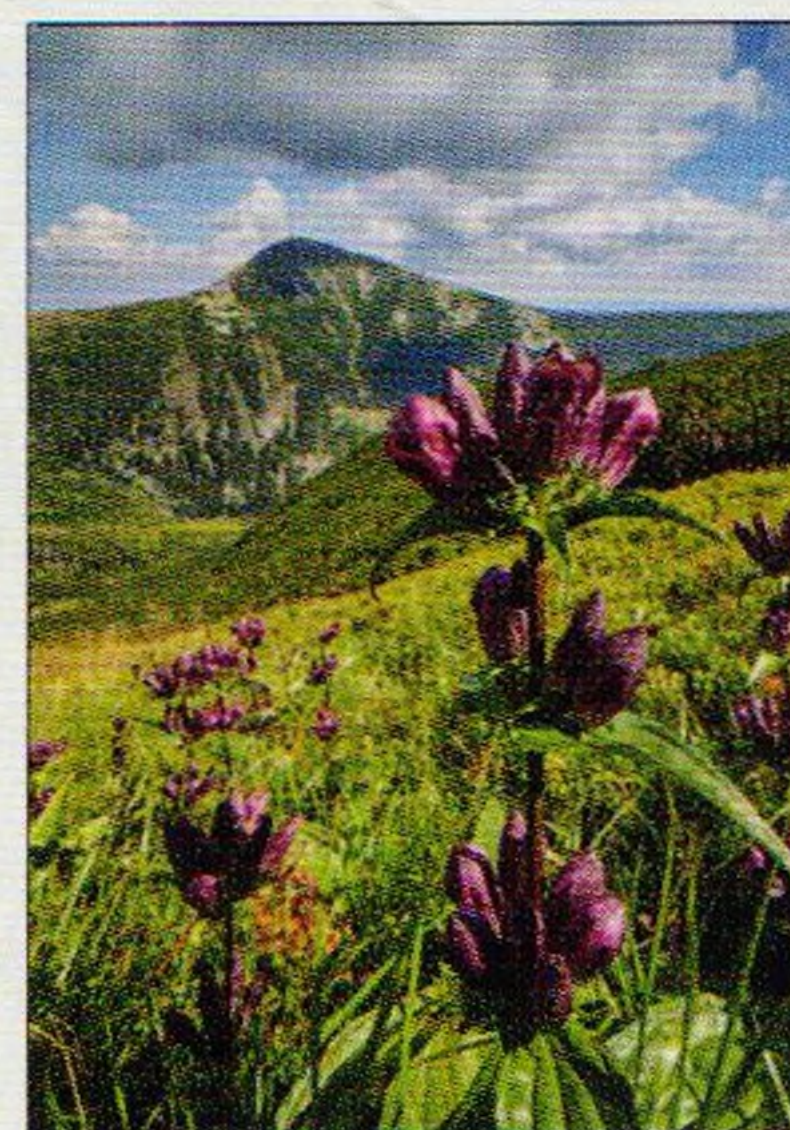
8 Projekt RekreENVI: turismus a Krkonoše

Závěrečný díl seriálu o výsledcích projektu zkoumajícího dopady lidských aktivit na přírodu Krkonoš se věnuje invazním rostlinám

archiv Alfreda Beranka

46 V lese bylo v padesátých letech krásně ■ Dokončení vzpomínání Alfreda Beranka, který odcházel z Krkonoš až v roce 1968

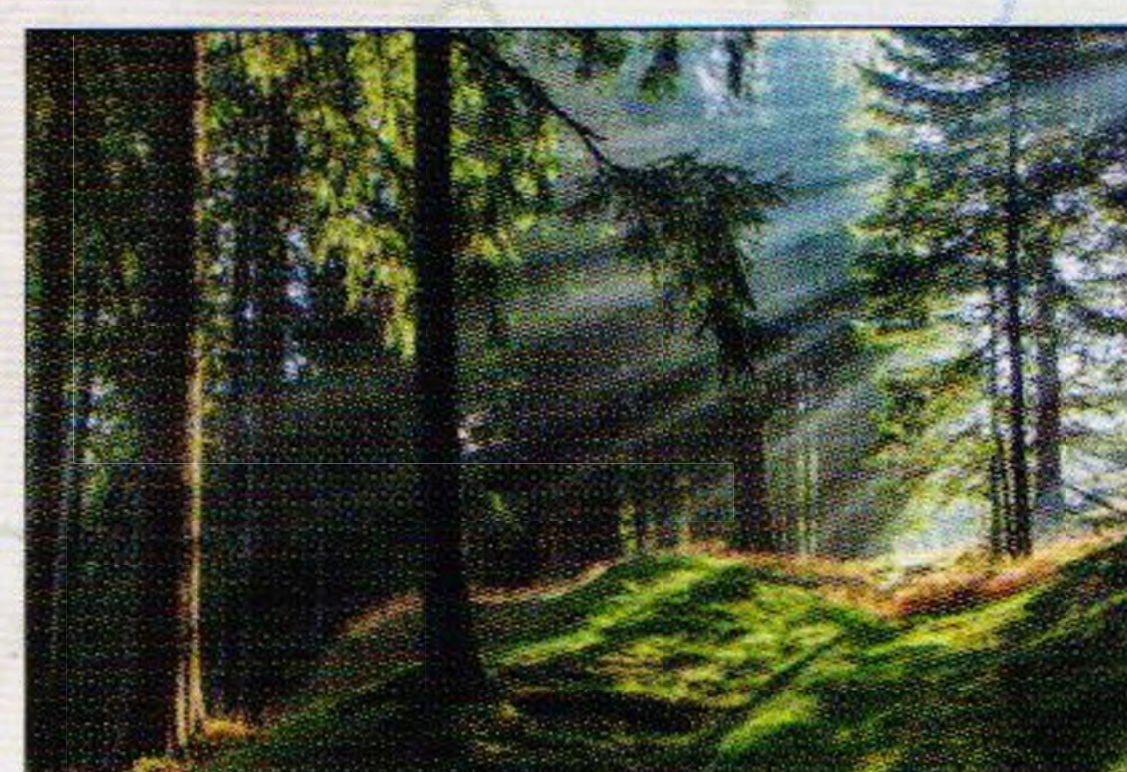

1 Hořec panonský ■ Na titulním snímku srpnového vydání K+JH se opět po letech objevil hořec panonský. Je to krásná, mohutná a v našem pohoří docela záhadná rostlina. Roste pouze ve východních Krkonoších v prostoru Studniční hory. Trutnovský fotograf **Miloš Šálek** ji vyfotil na východním úbočí této hory na Studniční hraně nad Úpskou jámou, kde je nejhojnější. Botanici se zatím neshodli, jestli je tento druh hořce

v Krkonoších domácím druhem. Původnosti napovídá genetická odlišnost krkonošských rostlin od hořců z jiných oblastí výskytu. Ale zvláštní je, že tak nápadná rostlina zde byla poprvé zaznamenána až po 2. světové válce a v posledních třiceti letech se počet rostlin výrazně zvětšuje. Třeba uspokojivou odpověď přinesou nové genetické výzkumy v budoucnosti. Každopádně bylina je to překrásná a fotogenická, zvláště když má v pozadí záběru majestátní Sněžku; tmavozelený svah vpravo je klečí souvisle porostlý Čertův hřebínek.

datum pořízení: 20. srpna 2020

technická data: kamera Canon EOS RS, obj. Canon EF 2,8/16–35 mm L III USM, ohnisková vzdálenost 20 mm, čas 1/80 s, clona 14, citlivost ISO 100

26 Světlo ve smrčtině ■ Tento obrázek mohl být pořízen ledaskde v Krkonoších, ale třeba také v Jizerských či Orlických horách nebo na Šumavě – prostě tam, kde rostou horské smrčiny. Ale my vám prozradíme, že naše fotografa **Kamila**

Antošová ulovila tento poetický snímek slunečních paprsků pronikajících smrkovým větrovím v Krkonoších, v maloúpském údolí. Chcete-li lokalizaci zcela přesně, pak na východním úbočí Jelení hory u Tonových Domků. Troufnu si tvrdit, že v tomto místě nebylo možná ani jedno promile čtenářů našeho časopisu. Zachytit dobře takový okamžik není vůbec snadné – musí být přiměřeně silná mlha/opar, musíte rychle vymyslet vhodnou kompozici obrazu a ještě to celé zvládnout technicky – focení v protisvětle a s velkým rozpětím světla a stínů vůbec není jednoduché...

datum pořízení: 4. listopadu 2014

technická data: kamera Canon EOS 5D Mark II, obj. Canon EF 4/24–105 mm L IS USM, ohnisková vzdálenost 35 mm, čas 1/100 s, clona 6,3, citlivost ISO 400

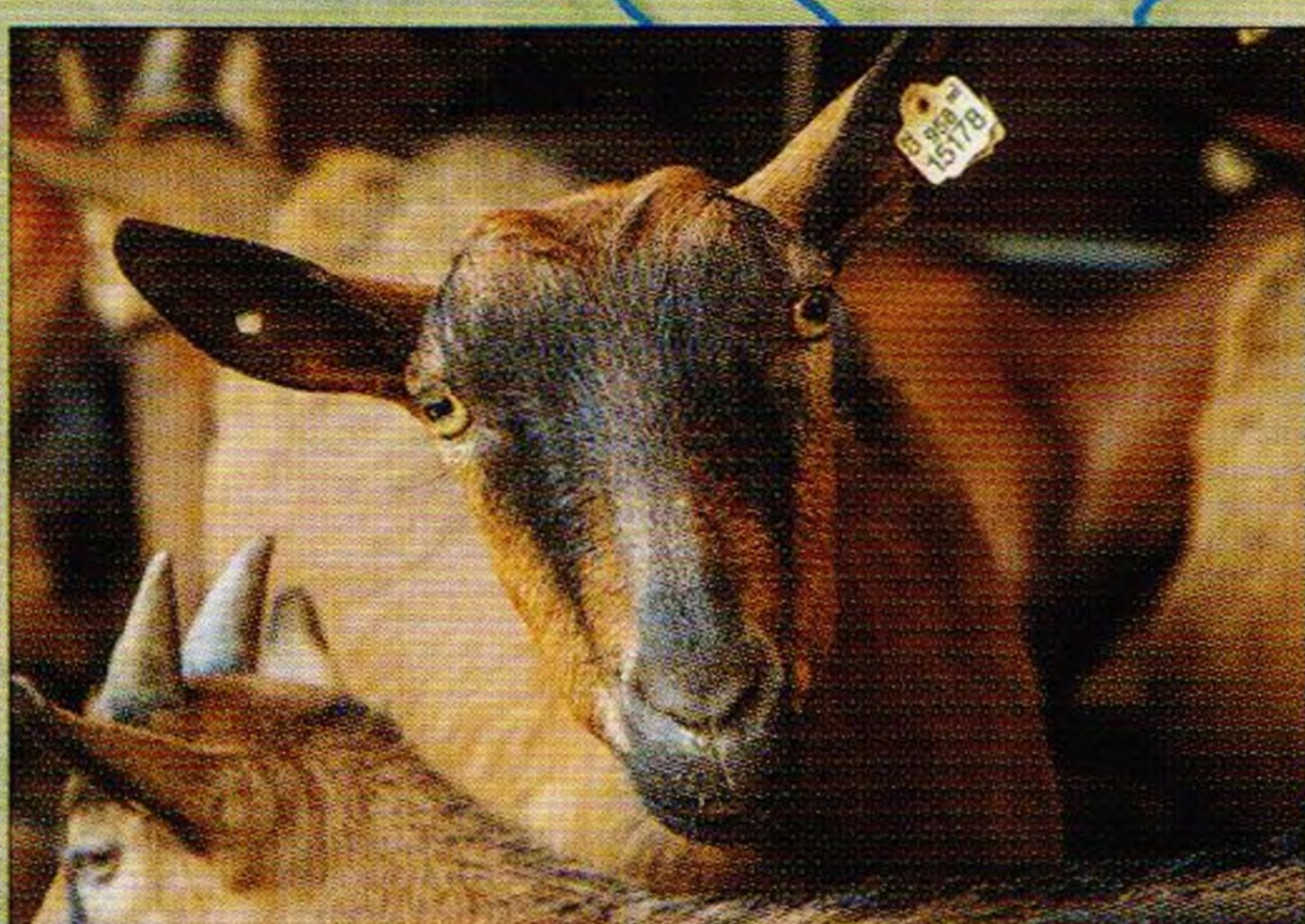

52 Gorila v mlze ■ Skalní útvary vždy probouzely obrazotvornost lidí, kteří je objevovali a navštěvovali. Začalo to už v době romantismu, uměleckého a filozofického směru, který se rozvíjel od přelomu 18. a 19. století do 2. poloviny toho devatenáctého. A pokračuje to dodnes – nejvíc asi prostřednictvím horolezců, kteří stále ještě nacházejí zapomenuté skály a bloky. To Gorila na vrchu Kopřivníku nad Oldřichovským sedlem není žádným novým objevem – horolezecké výstupy na ní jsou datovány od 50. let minulého století (Normální cesta už 1953), dnes je tu registrováno 14 výstupových cest. Autor fotografie **Tomáš Exner** si pro zachycení profilu hlavy lidoopa vybral mlhavý podvečerní čas a snímek dopadl skvěle. Granodioritová Gorila jako živá.

datum pořízení: 20. srpna 2022

technická data: kamera Olympus E-M1 Mark II, obj. Olympus M 2,8/12–40 mm, ohnisková vzdálenost 38 mm, (přepočteno na kinofilm 76 mm), čas 1/100 s, clona 10, citlivost ISO 200

Jiří Dvořák

Kamila Antořová

12 Když je kozel zahradníkem ■ Jak se daří malému hospodáři v Podkrkonoší? Co ho trápí a naopak těší? A proč jsou kozy požehnáním pro krajinu?

25 Sousedství v lese

Vrcholové predátory rozhodují o tom, kdo a jak se v lese pohybuje, vysvětluje v seriálu pro děti veverčák Dorek

40 Chotěvice

11

Malé → Svatoňovice

